

... a ešte trochu aj o rôznorodosti a kultúrach v jednote Cirkvi.

BOŽIE SLOVO:

(Jn 12, 26-32)

Čítanie zo sv. Evanjelia podľa Jána: *V tom čase Ježiš povedal zástupom: Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec.* ²⁷ Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel. ²⁸ Otče, osláv svoje meno!" A z neba zaznel hlas: "Už som oslávil a ešte oslávim." ²⁹ Zástup, ktorý tam stál a počul to, hovoril, že zahrmelo. Iní vraveli: "Anjel s ním hovoril." ³⁰ Ježiš povedal: "Nie kvôli mne zaznel tento hlas, ale kvôli vám." ³¹ Teraz je súd nad týmto svetom, teraz bude knieža tohto sveta vyhodené von. ³² A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých priťahnem k sebe." Počuli sme Božie slovo.

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, katechézy / úvahy č.: 563, 482 a 483)

Po tom, čo pápež dost' obšírne načrtnol východiskovú situáciu, v ktorej sa nachádzame, konečne prechádza k jadrú svojej exhortácie: „Po zamyslení sa nad niektorými výzvami súčasného sveta by som teraz rád pripomenul úlohu, ktorá je naliehavá v každej dobe a na každom mieste, pretože pravá evanjelizácia nie je možná „bez otvoreného ohlasovania, že Ježiš je Pán“, a bez primátu „ohlasovania Ježiša Krista v každej evanjelizačnej činnosti““ (EG 110). „Evanjelizácia je úlohou Cirkvi. Avšak Cirkev ako subjekt evanjelizácie je oveľa viac než len organická a hierarchická inštitúcia; je to predovšetkým ľud putujúci k Bohu,“ začína túto tretiu kapitolu dokumentu a pokračuje: „Spása, ktorú Boh uskutočňuje a ktorú Cirkev s radosťou hlása, je pre všetkých a Boh sám pripravil cestu, prostredníctvom ktorej sa spája s každým človekom všetkých čias. Rozhodol sa všetkých povolať ako ľud, nie ako izolované bytosti. ... Tento ľud, ktorý si Boh vybral a povolal, je Cirkev. Ježiš nehovorí apoštolom, aby vytvorili nejakú exkluzívnu, elitnú skupinu. Ježiš hovorí: „Chodte teda, učte všetky národy“ (Mt 28, 19)“ (EG 113). Cirkev je manželka Baránkova (Ef 5,31n), „sväté mesto Jeruzalem, ... [ktoré] zostupuje z neba od Boha“ (Zjv 21, 10). V nej a účasťou na nej sme spasení, lebo ona je tou Božou spásou, Božou rodinou, v ktorej jedinej Boh je našim Otcom a my sme Jeho deťmi. Preto kresťania od samého počiatku vedeli, že „mimo Cirkvi niet spásy“ (KKC 846) a že „Boh stvoril svet kvôli účasti na svojom božskom živote. Táto účasť či spoločenstvo sa uskutočňuje „zhromažďovaním“ ľudí v Kristovi a toto „zhromažďovanie“ je Cirkev. Cirkev je cieľom všetkých vecí“ (KKC 760). Je od Boha a to je dar, číry Boží dar, od Neho zostupuje a ako opakuje pápež, niet žiadnej ľudskej zásluhy, skutku, veci, obety či hodnoty, ktorou by sme si niečo podobné mohli kúpiť, zaslúžiť alebo získať inak, ako „skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov“ (Ef 2, 8-9)! Prijat' túto spásu znamená stať sa jej súčasťou. Stať sa súčasťou Božieho ľudu. Členom Božej Rodiny a Božej Domácnosti. Dieťaťom, synom či dcérou Boha, ktorý sa tak pre nás naozaj stáva Otcom – a ostatní v tejto Rodine našimi súrodencami. V tejto línii pokračuje aj pápež a vysvetľuje: „Byť Cirkvou znamená byť Božím ľudom v zmysle veľkého plánu Otcovej lásky. Znamená to byť Božím kvasom uprostred ľudstva. Znamená to ohlasovať a prinášať Božiu spásu do tohto nášho sveta“ (EG 114). Byť Cirkvou znamená evanjelizovať. Byť Cirkvou znamená apoštolovať. „Celá Cirkev je misionárska a dielo šírenia evanjelia je základnou povinnosťou ľudu Božieho“ (Ad gentes 32), píše dávno pred ním II. vatikánsky koncil. Prečo? No, pretože toto je to, čím Boh a teda aj Jeho Rodina žije! V samom prvom bode Katechizmu Cirkev zhrňuje celé kresťanstvo do pár krátkych viet a sama prvá z nich hovorí: „Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotivého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote“ (KKC 1). Boh je láska a zmyslom celého Jeho stvoriteľského diela je to, aby sa s nami, ľuďmi, podelil o seba samého, o svoj vlastný Život, o svoju blaženosť, ktorá je ovocím Jeho dokonalosti, čiže svätosti. Byť spasený znamená prijať túto účasť na Jeho vlastnom Živote – a teda aj na tomto Jeho konaní. To znamená, že tak ako u Boha, aj my odteraz žijeme rovnakou túžbou zvestovať všetkým ľuďom na celom svete túto úžasnú skúsenosť, ktorú sme objavili a so všetkými ľuďmi na celom svete sa deliť s tým Životom, s ktorým sa Boh podelil s nami. Tak píše Ján vo svojom liste: „Čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Ved' my máme spoločenstvo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom“ (1 Jn 1, 3)! Ak by sme neboli naplnení touto túžbou evanjelizovať vždy a všade, „vhod i nevhod“ (2 Tim 4, 2) a nekonalí tak, bol by to len dôkaz, že sme stále ešte Božiu spásu neprijali a stále ešte nežijeme Božím Životom a teda sami ešte len potrebujeme byť evanjelizovaní, overiť sa! A tak „vdaka krstu sa každý člen Božieho ľudu stáva učeníkom misionárom. Každý pokrstený, nech už má akúkoľvek úlohu v Cirkvi a stojí na ktoromkoľvek stupni poznania svojej viery, je aktívnym protagonistom evanjelizácie; bolo by nesprávne predstavovať si evanjelizáciu ako aktivitu, ktorá prináleží len niekoľkým kvalifikovaným veriacim, zatiaľ čo zvyšok veriaceho ľudu by mal byť iba prijímateľom ich činnosti. ... od okamihu, keď niekto osobne zakúsil Božiu zachraňujúcu lásku, nepotrebuje veľa času na prípravu, aby mohol ísť a hlásať; nemôže predsa čakať na prednášky a dlhé vysvetľovania. Každý kresťan je misionárom v tej miere, v akej sa stretol s láskou Boha v Ježišovi Kristovi; neho-vorme už, že sme „učeníci“ a „misionári“, ale že vždy sme „učeníci misionári“. Ak o tom nie sme presvedčení, pozrime sa na prvých učeníkov, ktorí hneď potom, ako spoznali Ježišovu tvár, išli a ohlasovali plní radosti: „Našli sme Mesiáša“ (Jn 1, 41)“ (EG 120).

NA ZAMYSLENIE:

Učenie misionár. Prijímať a dávať. Nechať doslova cez seba pretekať. „Všetci sme povolani, aby sme neustále rástli ako hlásatelia evanjelia. Zároveň sa snažíme o lepšiu formáciu, o prehĺbenie lásky, o jasnejšie svedectvo o evanjeliu. V tomto zmysle však musíme pripustiť, aby nás aj druhí neustále evanjelizovali; to však neznamená, že sa máme vzdať evanjelizačnej misie“ (EG 121), píše pápež.

A potom je tu ešte jedna vec, ktorú by som rád spomenul a ktorú spomína aj pápež: kultúru. „Ide tu o životný štýl istej spoločnosti, o konkrétny spôsob, ktorým jej členovia nadväzujú vzťahy medzi sebou navzájom, s ostatnými stvoreniami a s Bohom. ... V rozličných národoch, ktoré Boží dar zaciťujú v kontexte vlastnej kultúry, Cirkev vyjadruje svoju katolíckosť a ukazuje krásu „tohto mnohotvárneho vzhladu“. ... Ak je kultúrna rôznorodosť správne chápaná, neohrozuje jednotu Cirkvi“ (EG 115-117). Aj ako osoby, rodiny, máme takúto svoju vlastnú kultúru. Ako vysvetľuje sv. František Saleský: „Šľachtic má praktizovať nábožnosť inak ako remeselník, sluha inak ako knieža, vdova inak ako slobodná deva alebo manželka. Ba ešte ani to nestačí, ale nábožnosť treba jednotlivu prispôbiť silám, úlohám a povinnostiam každého človeka.“ Podobne bude iná evanjelizácia a spôsob ohlasovania Krista u kňaza, iný u robotníka, iný u učiteľa, iný u umelca – a ešte aj medzi nimi sa bude líšiť od darov a osobností – kultúry! – každého človeka a každej rodiny. A pozor! Rovnako sa bude líšiť spôsob prijatia Evanjelia u ľudí, ktorým hlásame Evanjelium: inak ho prijmu Rómovia, inak Vietnamci, inak Slováci, inak robotník, inak vodič kamiónu, inak alkoholik, inak športovec... – aby sme sa nesnažili všetkých natlačiť do nejakej jednej formy, ktorú sme si sami podľa seba a svojich predstáv vymysleli! A krása Cirkvi je práve v tom, že všetky tieto odlišnosti nás nerozdeľujú, ale obohacujú, inšpirujú a ešte viac vzájomne spájajú!

OTÁZKY:

< Učenie misionár... Čo pre Vás znamená byť učeníkom? Ste ním? Ako? A čo pre Vás znamená byť misionárom? Aký obraz misionára pápež vykresľuje? Je to nejaká profesia? Služba? Spôsob života, mentalita? Sme misionármi? Je misionárska láska Boha tým, čomu sa ako učeníci učíme? Ako si v tom pomáhamo? V čom sa môžeme zlepšiť? Ako spoločenstvo? Farnosť? Aká je v tomto naša jedinečná kultúra? >